

Domáca pobožnosť na 2. nedeľu adventnú (5.12.2021)

1. Úvod

V mene Boha Otca i Syna i Ducha Svätého

2. Pieseň ES 11

3. Odriekanie 10 Božích prikázaní:

Aby sme si všetci spoločne pripomenuli zákon Boží, odriekajme spoločne desať Božích prikázaní:

Ja som Hospodin, tvoj Boh ...

4. Zamyslenie nad Božím slovom (L 1, 26 - 33)

S úctou si vypočujme slová Písma svätého z Evanjelia podľa Lukáša 1, 26-33:

„Potom v šiestom mesiaci poslal Boh anjela Gabriela do galilejského mesta Nazareta k panne, zasnúbenej s mužom, ktorý sa volal Jozef a bol z domu Dávidovho; panna sa volala Mária. Keď anjel vošiel k nej, povedal: Bud' pozdravená, milosťou obdarená, Pán s tebou! Blahoslavená medzi ženami! Ona, zarazená jeho rečou, premýšľala, aký to pozdrav. Ale anjel jej povedal: Neboj sa, Mária, lebo si našla milosť u Boha. Ajhľa, počneš, porodiš syna a dáš Mu meno Ježiš. Bude veľký, Synom Najvyššieho sa bude volať a Pán Boh Mu dá trón Jeho otca Dávida. Bude kraľovať nad domom Jákobovým naveky a Jeho kráľovstvu nebude konca.“

Milí bratia a sestry!

Keď niekto nečakane zazvoní pri dverách, zavládne často panika. „Kto to ide? Veď vôbec nie sme pripravení, nemáme upratané, nemáme nič napečené...“ Kým kedysi boli nečakané návštevy samozrejmosťou, dnes ich nemáme radi, pretože nás často zastihnú nepripravených. Sme radi, keď o návšteve vopred vieme a môžeme sa pripraviť. A samozrejme miera našich príprav závisí od toho, kto má vlastne prísť a ako veľmi si chceme očakávaných hostí uctiť. Niekedy možno pripravíme len kávu a niečo z obchodu, inokedy vlastnú špecialitu.

My v advente hovoríme o príprave na príchod Pána Ježiša Krista. Vieme však kým On vlastne je? Vieme si z toho vyvodit' ako by sme sa na Jeho príchod mali pripraviť? Skúsme si v troch uvažovaniach všimnúť tri dôležité tituly, ktoré Pánovi Ježišovi dáva Biblia.

Dnes sme z Evanjelia podľa Lukáša počuli, čo sa udialo v Nazarete, kde žila skromná deva Mária. Navštívil ju anjel Boží, ktorý jej oznámil, že sa jej narodí syn. Hneď však upresňuje, že to nebude obyčajný syn. Bude to kráľ.

Mária a Jozef sú v našich mysliach hlboko zakorenení ako skromný a nábožný pár – dvojica, ktorá cez všetky útrapy verejného poníženia prijala Máriino tehotenstvo a podrobila sa tak Božiemu plánu. Málokedy si však uvedomujeme, že v osobe Jozefa – toho nenápadného muža, ktorý sa po betlehenských udalostiach načisto vytráca z nášho zorného poľa – máme pred sebou potomka kráľa Dávida. Kráľ Dávid bol veľmi výraznou osobnosťou v dejinách Izraela, jeho meno je dodnes živé a poznáme ho dôverne ako politického, ale aj duchovného vodcu. Tu, po boku skromnej Márie stojí jeho potomok, ktorý svoju rodovú príslušnosť nahlas priznáva, keď ide do Betlehema, aby sa dal zapísať. Práve v Betleheme sa narodil kráľ Dávid, práve v Betleheme má svoje korene Jozef a práve v Betleheme sa má narodiť nový kráľ, ktorý svojim významom prevýši aj svojho vznešeného predka – kráľa Dávida.

Ježiš Kristus – Pomazaný Boží – bol teda predpovedaný ako kráľ a mnohí Jeho súčasníci aj očakávali Jeho pozemské kraľovanie. Pán Ježiš žil v dobe, keď Izrael trpel pod nadvládou Ríma a schopný kráľ, ktorý by dokázal zbaviť Izrael tejto nadvlády a sám zaujať miesto vodcu, by bol vítaný. Pán Ježiš však na sklamanie mnohých nenaplnia tieto ambície.

Predsa to ale neznamená, že by kráľom nebol, alebo že by sa slová anjela nenaplnili. Ježiš však sám hovorí, že Jeho kráľovstvo nie je z tohto sveta (J 18,36). On je kráľom v Božom kráľovstve a tak je Jeho moc ešte väčšia a Jeho kráľovstvo ešte rozsiahlejšie, než keby bol iba pozemským kráľom Izraela. Pri naplnení pozemských ambícií by sa Ježiš Kristus stal iba kráľom svojich súčasníkov a nám by dnes ostala iba historická zmienka o Jeho činoch. Možno by sme sa o ňom učili v škole na dejepise, možno by sme Ho oslavovali ako mimoriadnu osobnosť dejín, no Jeho život ani kráľovské úspechy by sa nás nijako netýkali. Bol by kráľom minulosti.

Pán Ježiš je však kráľom nebeským – večným kráľom a teda aj slová anjela o tom, že Jeho kráľovstvu nebude konca sú doslovne pravdivé. Kráľovstvo Pána Ježiša nie je priestorovo ani časovo obmedzené a tak je On večne živým kráľom a kraľuje rovnako Izraelcom (resp. tým, ktorí v Neho už vtedy uverili), ako aj nám dnes.

Zasľúbenie o prichádzajúcom kráľovi je teda aj zasľúbenie pre nás a hovorí nám, že to k nám prichádza náš kráľ a Pán. To aj my sa máme skloniť pred Ním, naplno sa Mu odovzdať a prejaviť Mu úctu, ako Mu prejaviли mudrci, keď Mu k nohám zložili zlato ako symbol kráľovského bohatstva. Aj my Mu zložme k nohám naše srdce, pretože je našim kráľom. Od tejto skutočnosti odvíjajme aj svoju prípravu na Jeho príchod. Veď k nám neprichádza sused, priateľ ani kolega ale kráľ. Ten najvyšší a najmocnejší. Ten, ktorý nie je kráľom iba dovtedy, kým Mu ide „politická karta“, ako v prípade pozemských vládcov, ktorí sú dnes hrdinami a zajtra nepriateľmi. Jeho kráľovstvu nebude konca. Vládne nad životom i smrťou, nad celou zemou i nad našim životom. Jemu všetko patrí a Jemu patríme aj my. Aj keď si chceme nahovárať, že sme slobodní, v skutočnosti patríme Jemu. On by sa k nám mohol správať ako k svojim sluhom alebo otrokom, no On namiesto toho prichádza ako hosť a klope na dvere. Rád s nami zasadne k nášmu stolu, no nevnučuje sa tam, kde Ho odmietnu. Je to však zvláštny pohľad, ak človek odmieta svojho kráľa a ten s pokorou a tichosťou prijíma odmietanie. Zatiaľ. Neprestáva však byť kráľom a odmietať svojho kráľa nie je ani pekné, ani vhodné a ani užitočné. Neodmietajme preto Ježiša Krista, ktorého možno niekedy vnímame len ako ponuku, ako možnosť, ako alternatívu. On je kráľ, Jeho je všetko a raz aj tak všetko skončí v Jeho rukách, takže iná alternatíva vlastne ani neexistuje. Uvedomiť si to včas a prijať svojho kráľa s radosťou je to najlepšie, čo môžeme urobiť a aj v tomto advente máme na to jedinečnú príležitosť. Amen.

Pomodlime sa:

Pane Ježiši Kriste, Ty Kráľu neba i zeme, ďakujeme, že k nám prichádzaš s láskou ako hosť a Priateľ. Ďakujeme, že na nás nehľadiš ako na svojich sluhov či otrokov, netrestáš nás za našu neveru, ale vždy znova a znova klopeš na dvere nášho srdca a ponúkaš sa za životného partnera. Prosíme, vstúp a veď nás cestou života. Buď ten, čo na seba vezme jarmo nášho života, povedie, ba neraz potiahne nás životom a privedie bezpečne do otčiny, ktorá je v nebesiach. Amen.

Teraz spoločne odriekajme modlitbu Pánovu:

Otče náš, ktorý si v nebesiach...

5. *Viera všeobecná kresťanská*

Napokon spoločne vyznajme vieru v trojjediného Boha slovami Apoštolského vyznania:

Verím v Boha Otca všemohúceho...

6. *Pieseň ES 16*

7. *Záverečné požehnanie*

Prijmite požehnanie:

Milosrdenstvo vám a pokoj a láska nech sa rozhojňuje! Amen.

(Na základe materiálov GBÚ.)